

AZ ANTIK TANULMÁNYOK SZERZŐINEK SZÍVES FIGYELMÉBE

Az *Antik Tanulmányok* az ókori Görögország és Róma irodalmával, nyelvvel, történetével, vallásával és anyagi kultúrájával, valamint az ókori Kelettel, a középkori latin nyelvvel és irodalommal, Bizánc történetével és művelődésével, továbbá a görög-római kultúra magyarországi hatásával és továbbélésével foglalkozó eredeti tanulmányokat, kisebb közleményeket és könyvismertetőket fogad első közlésre.

A tanulmányok terjedelme általában nem haladhatja meg az egy szerzői ívet (40 000 leütés). A szerkesztőség kéri, hogy a szerzők kinyomtatott kéziratukat juttassák el hozzá, s ehhez minden esetben mellékeljenek digitális adathordozót is, mégpedig IBM-kompatibilis számítógépen működő szövegszerkesztővel (Microsoft Word), rtf-formátumban előállítva és görög idézetek esetén a TLG görög betűkészlettel (SGreek, Greek) használva. A szerkesztőség arra is kéri a szerzőket, hogy a korrektúrapéldányok kézbesítésének megkönnyítése végett kéziratukban adják meg levelezési (vagy e-mail) címüket és telefonszámukat is.

Kéziratokat és digitális adathordozókat nem áll módunkban megőrizni.

A kéziratok kövessék az *Antik Tanulmányok* megjelenési formáját, és különösen ügyeljünk a következőkre:

- A tanulmány a szerző nevével kezdődjék, ezt kövesse a cikk címe, ezután 8-10 sor magyar nyelvű összefoglalás, majd a tanulmány szövege (a kiemelések dőlt betűkkel), végül 8-10 sor angol nyelvű összefoglalás következzen, mind a magyar, mind az angol összefoglalás végén a legfontosabb kulcsszavak rövid listájával. Ugyancsak kérjük, hogy írása végén a szerző pontosan tüntesse fel nevét és azt a címet, esetleg telefon- és faxszámot, illetve e-mail elérhetőséget, melyet írása végén nyomtatásban látni kíván.
- A számozott és címmel ellátott ábrákat csak eredeti rajzban, illetve fényképen (nem xeroxmásolatban!) vagy lézernyomtatóval előállítva egy példányban kérjük (nem összehajtva!).
- A tanulmány szövegében csak az antik forráshelyek megadása szerepelhet, szakirodalmi hivatkozások nem kerülhetnek bele. Ezeket lapalji jegyzetek formájában kell közölni.
- A jegyzetekben az ókori szerzők nevére és a mű címére az LSJ, illetve az OLD rövidítései szerint utalunk; a rövidítések után pont áll. A műcímetek dőlten szedjük, a könyveket vagy énekeket római, a fejezeteket és sorokat arab számmal jelöljük, az alábbi minta szerint: Hor. *Carm.* IV 5,8; Dem. XIII 238.

A jegyzetekben magyar, illetve idegen nyelvű monográfiákra (A), folyóiratcikkekre (B) és tanulmánykötetekre (C) a következőképpen hivatkozunk:

A) *Szepessy T.*: Héliodóros és a görög szerelmi regény. Budapest 1987. 134 sk., illetve *W. Ranisch*: Eddalieder. Leipzig 1912. 41 sk.

B) *Borzsaák I.*: Petófi és Tacitus. *AntTan* 43 (1999) 275, illetve *M. Anderson*: Knemon's Hamartia. G & R 17 (1970) 199 sk.

Mészáros T.: Megjegyzések az Antiphón-kérdéshez. In: ΓΕΝΕΣΙΑ. Tanulmányok Bollók János emlékére. Szerk. *Horváth L.* – *Laczkó K.* – *Mayer Gy.* – *Takács L.* Budapest 2004. 685 skk., illetve *P. Millets*: Encounters in the Agora. In: Kosmos. Essays in Order, Conflict, and Community in Classical Athens. Eds. *P. Cartledge* – *P. Millett* – *Sitta von Reden*. Cambridge 1988. 203 skk.

- A folyóiratcikkek rövidítésénél a *L'Année philologique* rövidítésrendszere az irányadó. A felhasznált szakirodalmat csak az egy ívet jelentősen meghaladó tanulmányok esetében közöljük a tanulmány végén, a szakirodalmi tételek minden más esetben a jegyzetapparátusban szerepelnek. A könyv vagy cikk adatait csak az első idézésnél közöljük, a továbbiakban i. m. rövidítéssel, valamint azon lábjelezet megadásával utalunk rá (egy szerző több idézett írása esetén a kiadás évszámát is feltüntetve), ahol először fordult elő. Pl. *Harmatta*: i. m. (3. jegyz.)